



47-МҮХАММЕД СҮРЕСІ

Мединеде түскен. Отыз сөгіз аят.

Аса қамқор, ерекше мейірімді Алланың атымен бастаймын.

Сондай қарсы болып, Алланың жолынан тосқандардың, Аллағамалдарын босқа жібереді. (1) Ал иман келтіріп, ізгі іс істегендердің сондай-ақ Мұхаммед (F.C.) ке Раббы тарапынан ол шындық пен түсірілгенге иман келтіргендердің Алла, жамандықтарын жойып, жағдайларын тузелтті. (2) Бұның себебі: Шынағы қарсы

болғандардың бос нәрсеге ілесіп анық иман келтіргендердің Раббыларынан келген хақиқатқа ілескендіктері. Осылайша Алла адам баласына ез мысалдарын келтіреді. (3) Соғыста кәпірлермен кездессендер, мойындарына шабындар; оларды жаныштағанға дейін. Сонда берік байландар (тұтқынға алындар) да сосын қамқорлық қылып (қоя беріндер.) Немесе бодау алындар; Соғыс құралдарын қойғанға дейін (сөйтіндер.) (2-С. 193-А.) Егер Алла қаласа, олардан өш алар еді. Бірақ бірінді-бірің арқылы сынау үшін. Сондай Алла жолында өлтірілгендер болса, Алла олардың ғамалдарын әсте зя қылмайды. (4) Оларды тұра жолға салып жағдайларын тузелтеді. (5) Оларды өздеріне таныстырылған жаннатқа кіргізеді. (6) Эй мұміндер! Егер Аллаға (дініне) жәрдем етсендер, Ол сендерге жәрдем етіп, табандарыңды бекітеді. (7) Сондай қарсы келгендерге келсек, олар жанышталсын. Алла олардың ғамалдарын зя қылды. (8) Бұның себебі: Шынында олар Алланың түсірген нәрсесін жек көрді. Сондықтан Алла олардың ғамалдарын жойды. (9) Олар жер жүзінде кезіп, өздерінен бұрынғылардың сондарының қалай болғаның көрмей ме? Алла оларды талқандаған. Кәпірлер үшін сол тәрізді болады. (10) Өйткені Алла, иман келтіргендердің иесі. Шынында кәпірлердің иесі жоқ, (11)

سورة محمد

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَحْرِي مِنْ
جَهَنَّمَ الْآنْهَارَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَمْنَوْنَ وَبِأَكْلُونَ حَسَانًا كُلَّ الْأَنْثُمُ
وَالنَّارُ مُشْوِّرٌ لَهُمْ ۝ وَكَانَ مِنْ قَرْبَةَ هِيَ أَسْدُ قُوَّةٍ مِنْ قَرْبَةَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكُمْ فَلَا تَنْصَرُهُمْ ۝ فَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بِلَيْهِ
مِنْ رَبِّهِ، كَمْ زَيْنَ لَهُ دُسُوْنَ عَمَلَهُ وَابْتَغُوا هَوَاهُمْ ۝ مَنْ لَعَنَهُنَّا
الَّتِي وَعَدَ الْمُنَقْوِنَ فِيهَا آنْهَرٌ مِنْ تَاءَ عَنْهُ أَسِنٌ وَآنْهَرٌ مِنْ لَيْنَ لَمْ
يَغْيِرْ طَعْمَهُ، وَآنْهَرٌ مِنْ حَرَّ لَدَّ لِلشَّرِّيْنِ وَآنْهَرٌ مِنْ عَسْلَ مُصْفَى
وَقُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّرَبٍ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ زَيْرَهُمْ كَمْ هُوَ خَلِيلٌ فِي النَّارِ
وَسَوْمَاً أَمَّا حِيمَا فَقُطِّعَ أَعْمَاءُهُمْ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ إِلَيْكَ
حَقَّ إِذَا حَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَاتُلُوا لِلَّذِينَ أُتُوا الْعِلْمَ مَا ذَاقُ الْأَنْهَى
أُذْيَكُ الَّذِينَ طَعَنُ اللَّهَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَابْتَغُوا هَوَاهُمْ ۝ وَالَّذِينَ
آهَنُوا رَأْذَهُرَهُمْ دَيْرَهُمْ فَقَوْنُهُمْ ۝ فَهُلْ يَظْرُؤُنَ إِلَّا
السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيهِمْ بَعْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَإِنَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
ذَكْرُهُمْ ۝ فَاقْعُمْ أَنَّهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكُمْ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُقْلَبَكُمْ وَمُشَوْنَكُمْ ۝

Шәксіз Алла иман келтіріп, ізгі іс істегендерді астарынан өзендер агатын жаңнатқа кіргізеді. Ал қарсы болғандар, (дүние тіршілігінен аз ғана) пайдаланып, хайуандар тәрізді жей береді. Олардың орны тозақ оты. (12) (Мұхаммед F.C.) сені шығарған кентіңнен тағы күшті қаншалаган кенті жоқ еттік. Сонда оларға болысушы болмады. (13) Ал сонда Раббы тарарапынан ашық дәлелде болған біреу, өзіне жаман ғамалы әдемі көрсетіліп, әуестеріне ерген біреумен тең бе? (14) Сондай тақуаларға үде етілген жаңнattyң мысалы: Онда еш бұзылмайтын өзен сулар, дәмі өзгермейтін сүттен өзендер, ішушілерге дәмді арақтан өзендер (37-С. 45-47-А., 56-С. 19-А.) және балдан өзендер, сондай-ақ онда оларға әр түрлі жеміс әрі Раббыларынан жарылқау бар; (бұлар,) тозақта мәңгі қалып, қайнар су ішкізіліп, ішектері туралған біреумен тең бе? (15) Олардың ішінен саған құлақ асқандар да жоқ емес. Ақыр қасыңнан шыққан кезде, өздеріне гылым берілгендерден: "Әзір не айтты?", - деп сұрайды. Міне бұлар, Алла, жүректерін бітеп қойған,

әуестеріне ергендер. (16) Ал сондай тұра жол тапқандар, Алла, олардың туралықтарын арттыра түсіп, оларға тақуалық береді. (17) Олар қиямет мезгілінің өздеріне кенеттөн келуін ғана күте ме? Расында оның белгілері келді рой. Қиямет келіп болғанда, үгіт алулары неге жарайды? (18) (Мұхаммед F.C.) енді біл! Шын мәнінде Алладан басқа ешбір тәкір жоқ. Өзіңнің әрі мұмін ер, әйелдердің күнәларының жарылқануын тіле! Алла, айналған әрі тұрақтаған жерлерінді біледі. (19)



Иман келтіргендер: "Бір сүре неге түсірілмейді?", – дейді. Ішінде соғыс баян етілген, ашық түсінікті бір сүре түсірілген кезде, (Мұхаммед F.C.) жүректерінде дерті барлардың, саған; өзін өлім есірігі басқанның қарауынша қараганын көресің. Оларға өлім артық. (20) Бой ұсыну және дұрыс сез керек еді. Ис бекіген сәтте, егер Аллаға опа қылса, әрине олар үшін хайырлы болар еді. (21) Егер іс басына келетін болсаңдар, (немесе бет бұрсаңдар,) сендерден жер жүзінде бұзақылық істей,

жақындық байланысын үзу ғана үтіт етілмей ме? (Екі жүзді мұнафықтар іс басына келсе де бет бұрса да хайыр келмейді...) (22) Олар, Алла, лагынет етіп, саңырау және көздерін соқыр қылғандар. (23) Әйтпесе олар, Құранды түсінбей ме? Немесе олардың жүректері құлыштаулы ма? (24) Шынында өздеріне туралық, айқындалғаннан кейін арттарына қайтқандардікін шайтан жақсы көрсетіп, оларға үтіт берді. (25) Әйткені олар, Алланың түсіргенін жек көргендегерге: "Сендерге кейбір істе бағынамыз" деді. Алла олардың сырларын біледі. (26) Періштелер, олардың беттеріне, арқаларына ұрып, жандарын алғанда қалай болар еді?! (27) Бұл шынында олар Алланы ашуландыратын нәрселерге еріп, Оның раздығын жек көргендіктен Алла, олардың ғамалдарын жойды. (28) Немесе Жүректерінде дерті болғандар, Алла олардың кектерін әсте ашыққа шыгармайды деп ойлады ма? (29)

(Мұхаммед F.C.) егер қаласақ, мұнағықтарды саған көрсетер едік те оларды бет бейнелерінен таныр едің. Эрине оларды сөз аңғарынан таныйсың. Алла істегендерінді біледі. (30) Элбетте сендерден жауынгерлермен сабырлыларды анықтағанымызға дейін сыйаймыз. Сондай-ақ, хабарларыңды да байқаймыз. (31) Шынында қарсы болып, Алланың жолынан тосқандар әрі өздеріне туралы қашкерелгеннен кейін Пайғамбармен таласқандар, Аллага ешбір зиян келтіре алмайды. Алла олардың ғамалдарын жояды. (32) Эй иман келтіргендер! Аллага бойұсыныңдар әрі Пайғамбарға бағыныңдар. Сондай-ақ ғамалдарыңды бүзбаңдар. (33) Расында қарсы болып, Алланың жолынан тосқандар, сосын кәпір күйінде өлгендер, оларды Алла, есте жарылқамайды. (34) Сондықтан босамандар, келісімге шакырмандар, сендер үстемсіндер. Алла сендермен бірге. Есте ғамалдарыңды зая қылмайды. (Бұл аяттағы мақсат, күшке ие бола тұрып, келісім жасау. 8-С. 61-А) (35) Дүние тіршілігі бір ойын, ермек қана. Егер иман келтіріп, сақсынсандар, Алла сыйлықтарыңды береді. Сендердің малдарыңды сұрамайды. (17-С. 29-А.) (36) Егер сендерден оны



(тұтас жұмсауларыңды) сұраса еді, онда сендерге ауыр тиіп, сараңдық қыларсындар да өштіктерің ортага шығар еді. (37) Негізінде сендер сол Алла жолында мал жұмсауга шақырылудасындар. Алайда кейбіреулерің сараңдық қылады. Кім сараңдық қылса, өзіне гана сараңдық қылады. Өйткені Алла бай, сендер кедейсіндер. Егер Алладан бет бұрсандар, орындарыңда сендерден басқа халықты ауыстырады. Сосын олар сендер сияқты болмайды. (38)